

AZ 1979. ÉV „CLUSIUS” ÉRMESEI

DR. TÖRLEY DEZSŐ
vegyszermérnök

A Budapesti Műszaki Egyetem Biokémiai és Élelmiszertechnológiai Tanszékének docense. 1920-ban Budapesten született. Vegyszermérnöki oklevelet 1942-ben szerezte meg. 1950-ben a műszaki doktori címet, 1961-ben a kémiai tudományok kandidátusa tudományos fokozatot érte el. Tudományos kutatómunkája főként az élelmiszerek kémiai és biokémiai tulajdonságainak részletesebb tisztázására irányult. A termesztett és a vadon termő gombák tanulmányozását több, mint 20 éve végzi. Ezirányú munkásságával indította el a hazai gombakémiai kutatásokat, ami a mikológiai kutatásokon elhanyagolt területe volt; külföldön is aránylag kevés helyen foglalkoztak ezzel a témával abban az időben.

Gombakémiai kutatásainak eredményeit az elmúlt időszakban különböző hazai és külföldi mikológiai kongresszusokon ismertette és számos publikációja jelent meg hazai és külföldi szaklapokban.

Társadalmi vonalon a TIT Gombászati Szakkörének tudományos munkájában vett részt előadásokkal és tanulmányi kirándulások vezetésével. Az OEE Mikológiai Szakosztályának alakulásakor lett egyesületünk tagja. Azóta is tevékenyen működik a vezetőségben, részt vesz a Mikológiai Közlemények szerkesztő bizottságának munkájában és a Szakosztály Mikológiai és Faanyagvédelmi Társasággá alakulása óta a citokémiai szakosztály vezetője.

Közel két évtizede részt vesz a mikológiai oktatásban is, rendszeres előadója a Gombaszakoktatási Bizottság által rendezett felsőfokú gombaismerő tanfolyamnak, ahol a gombák kémia-ját és a gombatartósítás módszereit ismerteti. Előadásairól jegyzetet is írt.

DR. GÁLFFY ZOLTÁN

tanár

1915-ben született Aranyospolyán. Gimnáziumi tanulmányainak elvégzése után a Budapesti Tudományegyetem bölcsészeti karán és tanárképző intézetében a biológia-kémiai szaktárgyakból tanári oklevelet, majd doktoriátus szerzett.

Ezt követően 1939-ben az egyetem Növényélettani Intézetébe került tanársegédként. Innen az Országos Kémiai Intézethez, annak átszervezése után az Országos Mezőgazdasági Minőségvizsgáló Intézethez helyezték át a Növénytani Osztály tudományos osztályvezetőjének. Innen vonult nyugdíjba 1976-ban. Jelenleg az Élél-

mezés- és Táplálkozástudományi Intézet tudományos szaktanácsadója — a gombamérgezések tárgykörében.

Munkaköreiben, mint vegyész, majd tudományos kutató, munkatárs, főmunkatárs, osztályvezető a mezőgazdasági növények, fűszernövények, gombák, gyógynövények, ipari növények, gombamérgezések stb. botanikai és kémiai vizsgálatával, exportáruk minősítésével foglalkozott.

Eredményes munkásságáért három ízben kapta meg a Kiváló Dolgozó miniszteri kitüntetést.

Több szakegyesületnek, (OEE Mikológiai és Faanyagvédelmi Társasága, Biológiai Társaság Botanikai Szakosztálya) bizottságnak (Gombaszakoktatási Bizottság, Komlóminősítő Bizottság stb.) volt tagja, vezetőségi tagja évtizedeken át. Különösen jelentős munkát végzett az OEE Mikológiai- és Faanyagvédelmi Társaságában, melynek megalakulása óta vezetőségi tagja volt, majd a sejtteni-szövetteni-rendszertani szakosztály titkáráként működött. A gombaszakoktatási bizottságnak vezetőségi tagja, a gombaismereti tanfolyamok állandó előadója, a gombafélék országos és ágazati szabványosító szakbizottságának tagja volt. Számottevő szakirodalmi munkásságot fejtett ki. Jelenlétebb szakdolgozatainak és ismeretjesztő közleményeinek száma mintegy 30. Szakelőadást 50 alkalommal, szaktanfolyami előadást pedig évről évre rendszeresen tartott.

Kutatásai a gombák sejtteni-szövetteni viszonyaira, élelmiszeripari feldolgozására, eltarthatóságára, minőségi problémáira, exportjára, a gombamérgezések problémáira stb. terjedtek ki.

Jelenleg az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet szaktanácsadójaként a kórházi gombamérgezési maradványok vizsgálatát végzi, ebben a tárgykörben szerzett több évtizedes tapasztalatait adja át fiatal munkatársainak.

Keresztesi Béla akadémikus átveszi a kulturális miniszter kiténtetését Király Pál főttrkár kezéből

KERESZTESI BÉLA

akadémikus, az ERTI főigazgatója

Negyedszázada, 1954 óta szerkesztője az Országos Erdészeti Egyesület műszaki-tudományos folyóiratának: *AZ ERDŐ-nek*.

Hozzáértése, odaadása, a szakmai színvonal fejlesztésével párosult minden tevékenysége fémjelzi mindazon munkáját, amelyet lapunk szerkesztésében végzett.

A havi hatezres példányszámban megjelenő szaklap igen fontos szerepet tölt be az országban gyakran meglehetősen elszigeteltségben élő erdészeti szakemberek tájékoztatásában, szakmai műveltségének emelésében. A lap ismerteti, terjeszti az erdészeti tudomány és gyakorlat legújabb eredményeit, tájékoztat a külföldi szakirodalomban megjelenő újdonságokról. A szűkebb szakterületen túlmenően a lap fontos feladatának tekinti a közműveltség fejlesztését: gyakran jelentet meg a szakmával kapcsolatos irodalmi, művészeti beszámolókat, figyelemfelhívó közleményeket, amelyek önmagukban is alkalmasak a műveltség fejlesztésére.

Nem mulasztjuk el ezen örvendetes alkalommal ismételten is őszinte köszönetünket kifejezni erdészttársadalmunk nevében azért a rendkívüli készségéért, áldozatvállalásáért, amellyel a szerkesztő bizottság élén az eltelt negyedszázad

alatt gondoskodott tagságunk színvonalas olvasmányáról, szak- és közműveltségének fejlesztéséről, a szellemi elmélyedésre való ösztönzésről.

Ezt a fáradhatatlan munkát ismerte el a kulturális miniszter is, aki előterjesztésünkre dr. Keresztesi Béla elvtársnak, AZ ERDŐ szerkesztő bizottsága elnökeként betöltött negyedszázados kiemelkedő munkássága elismeréseként a SZOCIALISTA KULTÚRÁÉRT kitüntetést adományozta.

KÖSZÖNET

25 éven át szerkesztettem AZ ERDŐ-t. Sok munkát, gondot, de sok örömet is adott.

Szeretnék most elsősorban a szerzőknek köszönetet mondani. 1954-től 1979-ig több mint ezer szakíró mintegy háromezer cikkét közöltük. Szakírók nemzedékei nőttek fel ez alatt az idő alatt, akik a hazai erdészeti szakirodalmat korábban nem tapasztalt módon felvirágoztatták. Öröm és hasznos volt számomra velük, szakmánk legkiválóbb elméleti és gyakorlati művelőivel negyedszázadon át kapcsolatban állni. Tíz cikket vagy többet 65-en írtunk:

Andor József, dr. Babos Imre, Bakkay László, Balázs István, dr. Bencze Lajos, Cornides György, dr. Csesznák Elemér, Dérföldi Antal, Fekete Gyula, Fila József, Fuisz József, dr. Gál János, Gáspár-Hantos Géza, Halász Aladár, dr. Herpay Imre, dr. Holdampf Gyula, Huszár Endre, dr. Igmándy Zoltán, dr. Járó Zoltán, Jérôme René, dr. Kassai Jenő, dr. Káldy József, Király László, Király Pál, dr. Kiss László, dr. Kiss Rezső, dr. Kollwentz Ödön, dr. Kolonits József, Kolossváry Szabolcsné, dr. Kopecky Ferenc, dr. Kovács Jenő, Lámfalussy Sándor, dr. Lengyel György, dr. Madas András, dr. Madas László, dr. Majer Antal, Magyar János akadémikus, dr. Magyar Pál, dr. Marjai Zoltán, dr. Márkus László, dr. Nemky Ernő, dr. Pagony Hubert, Palotás Ferenc, dr. Pankotai Gábor, dr. Papp László, Rakonczay Zoltán, Reményfy László, dr. Sali Emil, dr. Simon Miklós, dr. Solymos Rezső, dr. Sopp László, dr. Speer Norbert, dr. Szász Tibor, dr. Szepesi László, dr. Szodfridt István, dr. Szontagh Pál, dr. Szőnyi László, dr. Tompa Károly, dr. Tóth Béla, dr. Tóth Imre, dr. Tóth Károly, dr. Tóth Sándor, Tömpe István, Varga Béla.

Köszönetet mondok a szerkesztésben segítő társaimnak, a szerkesztőbizottság tagjainak. Ebben a 25 esztendőben hosszabb-rövidebb ideig 59-en szerkesztettük a lapot:

Ákos László, dr. Babos Imre, Bakkay László, dr. Balassa Gyula, Balázs István, Beck Antal, dr. Birck Oszkár, Bíró László, Boldizsár Antal, Botos Géza, Büttner Gyula, Deák István, Dessewffy Imre, Dobay Pál, Erdős László, Fila József, dr. Fírbás Oszkár, Földes László, Gáspár-Hantos Géza, dr. Haracsi Lajos, Hatler Rudolf, dr. Herpay Imre, Iharos Frigyes, Imreh János, Jablánczy Sándor, Jáhn Ferenc, dr. Járó Zoltán, Jérôme René, dr. Káldy József, Keszthelyi István, Király Pál, dr. Kiss Rezső, Kocsárdy Károly, Kollár Gyula, Kutasz Viktor, Lány Géza, dr. Madas András, Mandik Béla, Marton Tibor, Mészöly Győző, Murányi János, dr. Páris János, dr. Rácz Antal, dr. Radó Gábor, dr. Sali Emil, dr. Solymos Rezső, dr. Speer Norbert, Stádel Károly, Schmal Fe-